

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๓/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๒๓/๒๕๕๒

วันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

เรื่อง ประธานรัฐสภาส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง (๑) เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ตรารึขึ้นโดยถูกต้อง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะรวม ๗๑ คน เสนอความเห็น ต่อประธานรัฐสภาเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ตรารึขึ้นโดยถูกต้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่ โดยมีข้อเท็จจริงตามคำร้อง เอกสารและ พยานหลักฐานประกอบคำร้อง สรุปความได้ว่า

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ต้องมีเอกสารประกอบ ซึ่งรวมถึงประมาณการรายรับ และวัตถุประสงค์ กิจกรรม แผนงาน โครงการในแต่ละรายการของการใช้จ่ายงบประมาณให้ชัดเจน...” ซึ่งในระหว่างการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ในวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ ถึงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ สภาผู้แทนราษฎร ไม่ได้นำเสนอรายละเอียดของแผนงานและโครงการในแต่ละรายการของการใช้จ่ายงบประมาณตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้หน่วยงานราชการต่าง ๆ เสนอขอเพิ่ม

- ๒ -

งบประมาณผ่านสำนักงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อทดแทนงบประมาณที่คณะกรรมการได้ปรับลดลง
ไปกว่า ๒๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ผู้ร้องได้ทวงถามรายละเอียดแผนงานของโครงการ
ในแต่ละรายการของการใช้จ่ายงบประมาณที่มีการเสนอขอเพิ่มเติมให้แก่หน่วยงานราชการต่าง ๆ กว่า
๒๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ปรากฏว่ารองประธานกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ สภาผู้แทนราษฎร (นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี)
ได้ยืนยันต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรอย่างชัดเจนว่าไม่มีรายละเอียดของแผนงานและ โครงการ
แต่อย่างใด

๓. ตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญ
ได้วินิจฉัยตามคำร้องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๕๔ คน ว่าคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติ
คำขอเพิ่มงบประมาณของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นที่เสนอผ่านสำนักงบประมาณ
จำนวนสองครั้ง วงเงินจำนวนกว่า ๘๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และมอบหมายให้สำนักงบประมาณ
นำเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณา ซึ่งเป็นจำนวนเงินงบประมาณที่เกินกว่าคณะกรรมการได้มีมติ
ปรับลดลงไปกว่า ๒๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นการเสนอเพื่อเป็นทางเลือกให้คณะกรรมการ
เลือกพิจารณาว่ารายการใดมีความเหมาะสมที่เป็นความเดือดร้อนของประชาชน และเพื่อให้สอดคล้อง
กับนโยบายสาธารณะและยุทธศาสตร์ของรัฐบาล นั้น ก็ปรากฏว่าไม่มีรายละเอียดของแผนงานและ
โครงการในส่วนที่ของงบประมาณเพิ่มเติมแต่ประการใด และสำนักงบประมาณก็ไม่ได้ดำเนินการ
จัดพิมพ์ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ในส่วนที่มีการ
แปรญัตติเพิ่มเติมซึ่งได้ผ่านการเห็นชอบของคณะกรรมการให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา
เรียงตามลำดับมาตรา ในวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ เช่นเดียวกับในวาระที่ ๑ และหากการขอเพิ่มเติม
งบประมาณในแผนงาน ผลผลิตโครงการเดิม ตามที่สำนักงบประมาณกล่าวอ้างว่ามีรายละเอียดปรากฏ
อยู่ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่เสนอในวาระที่ ๑ ทุกประการแล้ว
เหตุใดคณะกรรมการจึงปรับลดงบประมาณลงและให้มีการนำเสนอโครงการใหม่ เพื่อขอ
งบประมาณเพิ่มเติมและต้องเป็นมติคณะรัฐมนตรีกว่า ๘๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อให้
คณะกรรมการคัดเลือกโครงการใหม่ไปทดแทนโครงการที่ถูกปรับลดลงไป อีกทั้งการปรับเพิ่ม
ในแต่ละกระทรวง หน่วยงานต่างๆ ก็มีวงเงินสูงกว่าโครงการและแผนงานเดิมที่ได้ปรับลดลง เท่ากับว่า

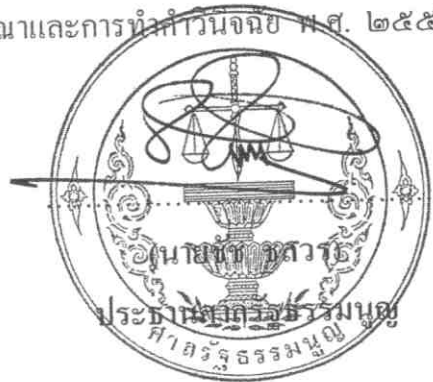
- ๓ -

ต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนงานและรายละเอียดของโครงการอย่างแน่นอน ผู้ร้องจึงเห็นว่าเป็นการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖๗

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยได้ หรือไม่

พิจารณาคำร้องแล้วเห็นว่า ผู้ร้องได้ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ในชั้นการแปรญัตติเพิ่มเติมงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ของคณะกรรมการในวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ไม่ได้นำเสนอรายละเอียดของแผนงานและโครงการในแต่ละรายการของการใช้จ่ายงบประมาณตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้หน่วยงานราชการต่าง ๆ เสนอขอเพิ่มงบประมาณผ่านสำนักงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อทดแทนงบประมาณที่คณะกรรมการได้ปรับลดลงไปกว่า ๒๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้ชัดเจน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นการขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ตราขึ้นโดยถูกต้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๖๗ วรรคหนึ่ง ดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่ใช้ในการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณเท่านั้น มิได้ใช้บังคับกับการขอแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามคำร้องแต่อย่างใด กรณีตามคำร้องจึงไม่ต้องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖๗ วรรคหนึ่ง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย

อาศัยเหตุผลดังกล่าว ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง (๑) และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการนำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๗)

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๓๓/๒๕๕๒)

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรูญ อินทजार)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลนุพผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ใจมุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ